

i alt Fald den sidste Bekendtgørelse, som paa dette Punkt og paa andre Punkter er tiltraadt af alle Partier — har oppebaaret en Aarsindtægt, der overstiger den normale Størsteindtægt for faglærte Arbejdere i middelgodt lønede Fag, hvorved han er blevet hævet til et højere økonomisk Plan end det store Flertal af Arbejdere. Paa Grundlag af det, som saaledes er angivet under Punkt c) i den sidste Bekendtgørelse, af 28. Februar 1927, er Grænserne i Storkøbenhavn 3 150 Kr. til 3 500; i Købstæder med over 2 000 Indbyggere er Indtægtsgrænserne 2 800—3 150 Kr.; i mindre Købstæder og Stationsbyer med fra 1 000—2 000 Indbyggere er Grænserne 2 600—3 050 Kr. og i den øvrige Del af Landet 1 900—2 200 Kr. De Tal, jeg her har nævnt, ligger meget nær op ad de af Statistisk Departement meddelte Tal angivende Arbejderklassens gennemsnitlige normale Størsteindtægt. For Københavns Vedkommende ligger de en lille Smule over Departementets Tal, medens de for større Provinsbyer, for mindre Provinsbyer og navnlig for Landets Vedkommende ligger betydeligt over Departementets Tal. Dette er, som jeg nævnte før, tiltraadt af alle Partier. Det er imidlertid ikke udelukket, at Forholdene kan ligge saadan, at man i enkelte Tilfælde bør kunne gaa ud over disse Grænser, men jeg vil dog mene, at hidtil har man ikke noget Lovgrundlag for generelle Afvigelser, for generel Fastsættelse af Grænser, som ligger over de i Bekendtgørelsen anførte, medens man dog kan træffe Afvigelser i enkelte Tilfælde, saaledes som jeg har nævnt før, under Hensyntagen til Gæld, Alderdom, Sygdom o. s. v. For at faa sat Grænser, gældende i særlige Tilfælde og navnlig i saadanne Tilfælde, hvor det maa siges, at Indtægtsforholdene er usikre, er der af Indenrigsministeren stillet Ændringsforslag, som vi har tiltraadt. Det lyder saaledes: „Hvor Talen er om Personer, hvis Indtægtsforhold er usikre, vil de i Bekendtgørelsen fastsatte Indtægtsgrænser kunne forhøjes med indtil 20 pCt.“ Under Hensyn til, at man i den sidste Bekendtgørelse med Tilslutning fra alle Partier har fastsat 2 Aar som det længste Tidsrum, hvori vedkommende kunde have en Indtægt udover de fastsatte Maksimumsgrænser, har vi fra vor Side forsøgt i et Ændringsforslag at fastsætte Regler for Afvigelser i særlige Tilfælde fra det i Bekendtgørelsen med Hensyn til Indtægtsgrænser fastsatte.

Ændringsforslag Nr. 5 angaar Statsluskuddet til Lægeudgifter. Det er jo i

Forhold til det Medlemstal, som Sygekasserne har nu, i Lovforslaget fastsat til 2,4 Mill. Kr., medens det hidtil har været 4 Millioner. Der er altsaa foreslaaet en Nedsækering paa 1,6 Million, men det er jo Meningen, som det blev udtalt af Ministeren og ligeledes fra anden Side ved første Behandling, at hvis Sygekassernes Medlemstal stiger, skulde Beløbet stige i Forhold dertil, medens det skulde gaa den omvendte Vej, hvis Medlemstallet synker. Det skulde altsaa ikke være saadan, at hvis det lykkes — hvilket jeg haaber — at faa Lægeudgifterne ned, skulde dette Tilskud gaa ned i samme Forhold, men det skulde bevæge sig op og ned i Forhold til Medlemstallet. Det er tydeliggjort og fastslaaet ved Ændringsforslaget Nr. 5.

Ændringsforslagene Nr. 8, 9, 10, 11 og 12 er stillet af Sundhedsministeren og tiltraadt af Venstre, Konservative og Radikale. Det angaar Kontrollen med, at de fastsatte Grænser overholdes. Det gælder om at faa en fast, sikker og praktisk Fremgangsmaade med Hensyn til Kontroleringen; thi det er jo sikkert saaledes, baade med Hensyn til den sociale Lov, som her er Tale om, og de andre sociale Love, at Befolkningens Betragtning af dem i høj Grad vil afhænge af, at der ikke sker Misbrug. Jeg tror, det er den almindelige Opfattelse, at der ogsaa paa dette Punkt er sket Misbrug, at der har staaet Folk i Sygekasserne, hvis Formue- og Indtægtsforhold har været af en saadan Art, at de ikke havde nogen lovmæssig Ret til at staa i Sygekasserne. Sygekasserne og de sociale Love i det hele er ikke tjente med, at der sker Misbrug i saa Henseende. Og jeg vil føje til, at de Indtægts- og Formuegrænser, som er sat for nylig, og som er tiltraadt af alle Partier, er af en saadan Beskaffenhed og saa rummelige, at i alt Fald for Landets Vedkommende, hvor jeg er bedst kendt, den store Del, den overvejende Del af Landsognenes Befolkning, indenfor de Tal, som dér er angivet, vil kunne staa som ubemidlede og nydende Medlemmer af en Sygekasse. Men naar Forholdet er det, at man har gjort Rammerne vide og rummelige, og at de er fastsat med Tilslutning fra alle Sider, maa vi af økonomiske Grunde, og ogsaa af andre Grunde, kræve, at disse Grænser saa vidt muligt bliver overholdt, og det er det, disse Ændringsforslag skulde hjælpe til. Kontrollen i de almindelige Sygekasser ude i Landsognene, hvor Medlemstallet ikke er saa stort, vil ikke være saa vanskelig, men i de store Kasser i de store Provinsbyer, og navnlig i de overmaade store Kasser her-